

Memorandumul românilor din comitatul Clusiu.

(Data în adunare municipală din 22 iulie 1867)

Esc. V. D. comite supremo!

Onoratu comitele comitatense!

Unul din acuma cetele pré inalte reprezinta reg. disolvă dietă transilvania conchisă prin SS. Maiestate pe luncă în Novembrie 1865 la Cluj, spre perfecțarea interbelor unui, fără a convoca năștă, unde și națiunea română ar fi putut lăua odată parte competență la statutarea nescorură condiției, cără servii de garanție în privința națiunii noastre.

Au doilea pré inalte rescriptu reg. declară totă otarurile dietei sibiene din anii 1863/4 de puse sfara de valoare, din care acte cu dorere debue se deducă, cumca si se legă, cari conținuă inacțiunile naționale, limbii și religiozilor noștri, și fi destinate spre a fi desbra-cate de violență loră legală.

Dovăstra diilor membru maghiari și acestei onorabile comisiuni comitatense, cărti toti cu laudabile statutorice sunteți gață, de a redică evenimentul legea naționale Dovăstra și cando se lipse, a face și jertfă pentru deșaș, Dovăstra nu ve mira, despre aceea, deasă noi la audiu acestor dōze rescripte p̄nătate nu am potut să nu putem supriime una felu de nimire, fără nimire.

Nu ve vedi miră de aceea, deasă noi că reprezentanții românilor din acestu comitat ne tienemus de deținutia a declarării serboșoresc, enume procedurile aceste ne casinu și impre-șine forte durerosă, mai cu séma acces procedura, care pre cales ordinatiorum volessee a sterge acse articolii ni dietel din Sibiu, cari in-articulă drepturile naționale, relegimurori și la limbii romane, acestu rezultatu, care lă su cercata inzedura planisorie din 1744, 1791, 1841 și 1848; — o stare procedura, dicem, ne impărețește de intrăstare ei îngrijire pentru venitul naționalei noastre.

Ingrigările acestea le măresc inca și loca gișoare, cumca nici întroulu din pré inalte rescripte nu se amintesc de națiunea noastră, și nici nu coprinăd în sens nici barem sau mai micu promisiune, cumca pentru legile atin- gătoare de națională, religiozile și limbă română, declarările ar fi posse afara de valoare (?), na- tionea noastră va fi recompensata pric legi co-respondentă; (-) — ba din conta, scăzutu- din pre inalte rescripte, cumca prin legile din 1848 egăi indrepertă a naționalităților ar fi enunciata și garantată și astă legile din 1863/4 devenite de superficie, — și uno ce, ce legă ar pot dă locu spălăci, cumca în locul le gilor noștri din 1863/4 oară și intenționată confapătirea altor legi garantătoare.

Inse oră ce expălii de astă expresiuni din rescripte, pre nci nu ne vor face nelioială, dăra nici no nu voru duce la desparțe.

Nu.

Pentru incedere noastră e susținută prin acse convigner religioză, cumca seprona națională noastră supravegherea bunului Dieu, și precum pre noi romani — locuitorii străvechi ai patrici acestei — ne a susținută de 17 secole, noști se retrage de noi indărare să a- divina miei pre visitor!

Speram mai incoito, cumca Mai. Sa pre- grătuva va luă în parințescă considerație, că națione romana, nici în impărătie cele mai se- rișoare în credință și ereditatea slăstrinoasă catre Maiestatea Sa sacrați și p̄nă așa cesa domi- nitorei nici odată nu să elatină, să despre a- cestă sa alipire juriștice de numeroase ori a date cele mai elatante dovedi.

In urmă ne e uno ce imposibilă, că consilișrii Maiestatii Sale se nu pricăpă, că viitorul patrii noastri sună și nu poșu pe o base solidă, deoare națională conlocuită în simiente- nătul garanție și reciprocă respectă și drepturi loră naționale se voru șiia iudestălăsi și ni se pare tocmai astă de imposibilă, că se deosebire națione maghiari, se nu vina odată la acea convigner, ca sortă acalejii și în legătoră cea mai strinsă cu a națione romane, uă că și altă e chiamat prin unitates interesserori, că se se ajutore imprumută, care impreg- rari, deasă nu le voro consideră și voro nesă a se debilită uă p̄s altă, amendone voro și ri- pite de undă a celor popore mari, între cari aceste dōze naționi sunt asediate de destin, că și dōze insulăre vecine în immensu Oce- nului.

Ne rogamă, că aceasta representatione a no- stră se se trăca la protocoal, și lăudu în con- siderațione, cumca într' agenda primarie ale comitetului adunato este alegeră functionarii; cu tot respectul provocăm pre Esc. Se comitele supremu și pre onorabilu comi- te comitatense, că tienedă înainte ochiloură, cumca maghiari din comitatu după 33.000 lo- cuitori sunti representati în comite cu 300 membri, era 110.000 romani numai de 40 mem- bri (din cari unii din impedeceari economice, era altă din întardărea jidiloru procesual, ob- servata în spărăile biletelor convocatorie, nici nu s'a putut infacișa (?)) pri urmare, caue- re este în poteră prin majoritatea absolua- prete care dispuneti, a face în comite totu pre ve: soit se binevoi a fi cu respectu la aceea, că băreni cum dijumetate din functionarii se se alăga din romani, cu stato mai veriosu, ca in- dividii apti dintre romani nici de esto nu lip- sesu.

Déce alegerile (cară acuma depindu sin- gură numai de sentințile de ecuitate ale membrilor maghiari din comitetu) ar̄ esă pentru noi multizincare, atunci și astă impregnare, ar̄ pot servir de una motiva de incedere în sin- cernitatea și ecuitatea naționale maghiare — pe candu din contra unu rezultatu contraria nu mai ar̄ mai întardă realizarea cointelegerii, statu de dorire între aceste naționalități și prin urmare ar̄ face impresione intăritătoare asupra noastră a tuturor, cari dorim din adeneul uni- mei noștri consolidarea cointelegerii fratiescă și sincere între națione maghiari și romana.

Clausiu 27 Iuliu 1867.

(Subscrise membrii romani.)

Nevoi urbariale.

Sub această rubrică noi sună publicato în corsolu anului trecentu cetea informaționi și date autentică în cative Nri si Gazetei; pe a- cune înse nimeni nu voea se audia de asemenea calamități. Astăi vedem cu intre altele comitetul municipal din comitatul Clusiu (?) impinsu de starea cea mai critica a cestinii a- grarie transilvania în reprezentanțe (adresă) ce a votat și transmis în urmă cu totu- dinseu revizuisse patentei urbariale din 1854. Intr'aceea contele Bela Bánffy publică o cartească despre starea trebilor urbariale din cele patru municipii rupele din marile Principate ală Transilvania și incorporate la Uningaria, care apoi și comentata în „Pesti Napló” din 25 și 26 Iunie a. c. sub titlu's „A kocskolt régiós állapota”, adică Stares partitorii incor- porate.

De atunci și pana acum se mai audira voici care maritorisira, că mai multi §§ si din legă- năstra urbariala sunt de o natură, în cato se păti esplica în dōz si trei inteleasori, său cu alte cuvinte, acel §§ si multele esplicativi judecătoresei date loru mai anume din 1858 încocne sunt în stare de a nări si propaga o vrăjimă necurmăta între fostii privilegiati și între fostii lor clăvi. Una asemenea ceme- plu de confusione ideilor nu credemus se se mai astă situa pe suprafața Europei. Mai ad- langea la această inca si măscim's introducă p̄nă cadiot's sistema șistăre, după carea in cause urbariale ciocñeři năru' ar̄ se castige procesul niciodată, ci totu unu nădragi si patalonii. Se mai consideram, că la tribunulu de speli presidențiale se bocura de prerogativă de a conchiuma la scindării cutarei secțiuni a cole- giului după placul seu pe acoi membrii cari conviuoi fol.

A foata o mare eiore, cumca celelalte comite municipale nu s'au ocupato inaduso de cauzele urbariale. Acesta erăs' o comisie din lipsa timpuoi — tocmai se sună în districtul Fagarasului: Ne place a crede, că aceasă se va repara en ea mis de aprópe ocasiune, pen- tru în cestă privință orice întardare este periculosa. Cu catu vocea dietei transilvane este incepsa, en statu mai multu trebuie se se intropuna în asemenea cestinii totu municipiile caror u păxă, ca tiéra' se nu devio româna nici pacea publica turbata.

Pre candu scriam aceasta diariul, Unio-

*) Urmează o casionări a numi acelaie dignu- comitatul Coslojeni și Cojoceni, adică curato pe slavono- se și delatura numirea antică și clasica. Ce in- somnă Coslojeni? Isenmă Salinele Clusiu și Saliase chiusane se claudiopolitane. Se lasană și Clusiu Clusiu și comitatul se alba totu acea numire. B.

vine o unu articulo despre tribunalele urbariale. Scriitorul acelora recunoscă, că cestinua urbariala este totu astă de importanță ca și a naționalităților. Bine ca ve mai ini- minăză Dieu. —

B.

Erōre istorica in dreptata. Fiindu noi siliti a vorbi în Nr. 59 despre crudimile comisie pe campia Transilvania in an. 1848/9 anu disă, că se impuse și spenđură multi romani. In interesul adeverul si spa informaționi demne de credință ne simtimo indatorati a observa, că in primaveră anului 1849 cadru i ciolo sacrificate si cativa barbati maghiari din partea moderatilor, cari ei insă înforandose de atata ordini provocă provoca pe confronta lor si sună pe ferose tribunale de sange din M. Osorhei compusă din nice adu- naturi de omeni, că se mai incetă odată dela stată carnagio. Asemenea maghiari din ace- menea cause era condamnată la moarte. El devenea unu ielu de Girondist Asia de ecceplu in satul Egerszeg, St. Crain, Nasn'a, Satu- miu din cui 46 impușati si spenđură cinci insă insă foști maghiari.

Mugyar Polgár Nr. 39 et 41 in recon- siunie se face despre Görgéi si Aschermann re- fețea, ca a fostă timpul, intru care trebue se se intregescă si lamurăca istor's trecutul. Acestea o dormiu si noi din totu suțetă,

Publicarea cartii fundaurie in comitatul Zarandului.

Intreprinderă cartii fundaurie prin comi- tate si prin commune singuratică s'ă esperato in timpi diferite, asemenea si în comitatul Zarandului localisarea se fină inca în tōmă an. 1866 si operalo acestea numai acuma se voru transpone comitatului. Oficiali denumiți spre acesto scopu cu 1 Septembrie a. c. si voru in- cope activități, cu statu mai tare, ca-ci publicaționi despre infinitate senatului cartii funda- dorie si a timpului defup pentru reclamaționi deja sa si inceputa, acestea decurgu pe cale oficioasă inaintea intemeierei aceloi sensu.

Despre timpul localisarei si al auten- ticei protocolelor fundauri prin commune s'ă facuto stramaturi enorme în posessiuni, ma e de credutu, ca chiar cu ocazie localisarei, — parte din nescinția, de invidiu ori din presupusi tale său dōră si din cauza locuinței indepartate stăre persoana interesata nu s'ă insinuatu inaintea comisionei localisatorie si prin acea si au neglijat dreptul; din contra comisunile prin alii a fostă reu informate, — din asemenea cause dar̄ s'ă pututo intempsa cea mai mari erori si confusioi — cu dusn' cutare persoane ce nu s'ă interesata de bunul său propriu, — candu de sita parte comisunile după incheierea autenticei in inteleasori legilor din 1840 § XXI nu sunt indatorate in protocolele de achiziție gătite a face stramaturi de pose in- iute, pentru acea si de lipas în timpul defup, pen- tru reclamaționi, că totu omul si intere- satu se face intrebare la comitatu și primi- tivul bunului seu, si deasă are ceva dreptul de care ar̄ se eschiza, poate reclama, precum totu persoanele, care in urmă vrennă dreptul de proprietate, de pemnu ori de arenda avutu inca pe timpul autenticei protocolelor fundaurie prin commune, săc costigatu inca inainte de intemeierea senatului cartii fundaurie in comitatu pot se pretinda vreo indreptare, intregire, de- scriere, adangere au stramaturi in protocolele cartii fundaurie, făcătoare in privința bunurilor nemiscațore săa a compunerii corporis funda- dorie ori a relationilor de posessiuni intab- late; si ca poporul mai bină se fisistrană si debuitu în acesta comitatu curatul roman, că publicarea cartii fundaurie si a timpului defup pentru reclamaționi se se intreprinde prin oficiali comitans, cari priecește limbă poporului, — nu ince prin oficiali della localisare si cartii fundaurie — cartii afara de 2 romani, ce sunt eschizi della publicare, nu suntu in stare a capica poporului publicațiunile si si descre pe largu scopul si folosul cartii fundaurie; publica- nile se intemps prin acela ce totu mereu si batu jocu de limbă noastră, ma cei mai mulți nu sună nu ouen romaneșce — cum vor- dura acestia se instrueze poporul? cum? candu limbă li legăt si a vorba nu sciu? — Dece- dura aici si vină, ca poporul neconetenit, su- fere, judeco onorabilu publicu ceitoiu. —

Brado 17 Aug. 1867.

Grigoriu Tanasă Miculescu,

Sibiu 18 Aug. 1867.

Din'a nascerei Maiestatei Sale reg. apostolice se serba si la noi in tota bisericile. In biserica gr. cat poporului a curata, catu mai numeros spre a asista la servitul devoine. — Dupa finire cultului divinu, se cetea rogation pentru prospera, indulgentia si ierarhia vietii a inaltilor nostru domitorui si rege apostolic, a scumpel sale augustei societate domnitorie.

In urma, resp. preotului tenu un cuvent ocasionalu, in care exprima inmemorantele diele a-societati, care si dina a celebra a nascerei unui parente si mai multora milioane de sufluri fidele, — intre cari noi romani, catoru credinti si loialitatea catre in tronu ne e traditinalo si credita, nu insocinu orarile nostre cele sinuoase cu orarile poporilor de sub gloriosul sceptru al Maiestatei Sale.

Incheiamu cu exprimarea acelei firme spemantice, ca Maiestatea Sa r. apostolica — e un parente, carele si iubesc de o potrivita pre toti fi si celi buni — nu va lasa nemanganta nici nationea romana cea fidel si meritata prin servitia publice — ci, cantand cu indusare parintescă, va mesura si ea cu compara dreptatea parte si cunventia de drepturi politice-natinali, coegale cu ale nationalor conlocutorie in asta patrie.

Clausu 21 Aug. Din'a nascerei Maiestatei Sale se serba si cu deschisă pompa: iluminante, salve de tunuri, missa solemna, dupa care tota corporatulne, in frunte regii gubernu depusera la Esc. Sa regia comisarii gratulau-ni omagiale. La dinu'a data de regiul comisario redică acesta un toast pentru Maiestatea sa sanctul Stefanu inca se serba cu iluminatii si pompa. —

Pregatirile pentru adunarea generala a asociaunii romane se facu cu tota seriositate, se astepata impartasirea mai multora. —

— O scena cranaea s-a intampinat in Kutyvalya. Una numita virginea si a surunctau doue fete, una de treisprezece, alta de 15 ani intr-un captiu, aru indinindu-le si lasandole se ardu intre cel mai infrosciate chinuui. Ne-norocitele vîntime s-au cecetatu judecatoare si s-au afisat sipte formale. Astuful de faptu?!

Ore cum se va pedepsii? —

UNGARIA. Kosuth respondé alegatorilor sei din cerculo Jászladány (Vatia), comez principiale lui politice, de care se tiene din convictiones conscientiae, nu'l conceda primi puterii de deputato in starea de faca a patriei, finduca esto convinsu, ca afara de aceste principiu se nu' se afia si nu' se pote afiamentinta pentru patria. Elu tiene numisi de independentia de statu a patriei, care astfelin, in amintitiora complicacione de sunta a Europei, o vede in periclu, deo se contopescu cu imperiul austriacu, inacu' nu' mai remane sparsa nici inlaturi nici in afara de vreo victia, decato numisi amenintarea de o spunner totala; apoi incheia cu principiu lui: „Mis-mi e ne-dependintia patriei nostre divinitates ordenei mei politica de civile.” In fine descrie puterionu deputatalui facia cu datorile cele infrosciate de statu a. a. Tienu ca, trecretul este oglinda viitorilor si nu se impaca cu pustenie de astazi, pentru elu cunosc situations politice esterne. —

ROMANTA.

Bucuresti 9/21 Aug. (Dela societatea literaria romana) — Acea societate conchiamata pe 1/13 Aug. passa eri nu' s-a putut constituiti macar in modu provisoriu pe temele stateloror provisorie. Cineva a acostei amanari a fost lipsirea majoritatii membrilor asteptati, dintre cari cei mai multi impiedecati de trebi familiare, economice, unii si de boli, n'au putut veni la terminul previzutu prim statute, era sieste inos lipsescu inca si astazi. Dintre a-costia dini Babes din Ungaria si Gousta din Bessarabia (acestea din urma oprite de cause care nu le poti spune) isi detera dimisiorile. Dn. Andrei Mocioni se excusa pentru astazi cu casuri tiste in familia. Ceilalti 5 se astepata pe astazi.

Intr-acca societatea se constituiti si ca de incepetur tieu in 8/20 dela 12 passa la 3½

ore d. a. o sedinti, care se pote dice si interesanta si de bunu augurio, pentruca pre catu desbateleri i inseru seriose, pre statu su foste ei si pacifice, cordiale, strategice. Si sedinti se tenu totu in salu' Ateneului din cossa, ca salu' destinat in academia pentru scopurile a-societati societati incu nu este pregatita de sjunso. Alegera provisoria a biroului societati in consunetu cu art. 5 din regulamente se facu in data dupa cuirca statulor si se simplificau launduse de principiu estate. Asie presedinte fu slush dom. Ioanu Eliadi Radulescu, cal omu in state de 65 ani si de altintunca bogat de merite pe campulu literaturii, vicepresedinte dom. Timotescu Cipariu de 63 ani, cunoscute si aici ca barbat care si devotat totu vietii sa scientelor, era secretari se facura dñni Vas. Alecsandrescu-Ureche directorul de departament, instructiuni publice, profesori Macsimu, Al. Romanu si Sbiera din Bucovina.

Acum societates se declarau pe sine constituite si capace de a intra in activitati prevedute in statute para la elaborarea si aprobaras nouelor statute, dupa care va urma organizatiuni si definitiva pentru vitorio.

Mai inainte de a trece la lucrurile recente prin regulamentul provisoriu se decisera unele cestione preliminare.

Le intrebarea, ca care se fis numerul membrilor presenti spre a potu lura si decide in moda obligatoriu pentru societate se incheia, ca are se si totadeasem maiorsitate absoluta, adică celu punctu dijumetate + 1.

Asupra intrebarii, deo si sedintele societati au se publice siu inchis s'a inciso o disconisie mai lunga, in care inse' s'a adus mai multu totu argumente convinsatoare, intre intrelosu, ca Mineru, ca Moselle, alia sciintiile lungi de sgomotul lumi, castigand lumi-este si retragerea; intr'aseca constanduse din mai multe impregnari, ca publicul celu lumeni, ba potu nationes intraga, accepta cu seste si doiosia nespusa, ca se cunoscu din timpu in tempu rezultatul lucratilor societati literarie, asie la propunerea domii presedinte, si ai altoru doi membri se primi principiu publicatii conditionale, adica: Societatea va lucra in pace si lumeni neaturbata, era cando va sia ea cu ea, va decide si pentru hunciescua nuda sedintie publice; intr'aceea protocoalele sedintelor sale, sau precum se numescu siu procesele verbale redigundoresc mai pe largu, mai desvolate, motivate, se voru publica in „Monitorul” seu si in altu diariu.

Dupa acestea dñni G. Baritiu si los, Hodosu proposera a se trece la protocolu urmatoru propunere a loru, pe care o motivara pe largu:

„Societatis literaris romanae conchiamata prou in decretu dominoesc Nr. 874/1867, pre temele regulamentului provisoriu promulgatu sub Nr. 582/1866 spre a se constitui pre sine in interesul scientiei, adunata in fundu in diei a sa de astazi, iudata dopace s'a consti-toata, depuse la protocolu urmatoru.”

Declaratiune.

Societatis literaris romanae implinecte ces mai plauta detorintu volantu in numero sciinti si a culturae nationalu recoscintia si multismisie sa catra toti barbatii de literi, cati s'au ocupatu mai alese dela an. 1860 inodocu in idei infinitaue unei societati scientifice, cum sa catre acsi s'duci functionari din ministerul instruczionii publice romanece, caru' intre anii 1865 et 1867 su receptu a elabora proiectul si a castiga semnaturile mai nalte pentru conchiamarea a-societati societati literarie intre cele mai fatale impregnari din este an putinu cestie in timprile nostre.”

„ Mai departe,

„Acceptandu societatis literaris romanae regulalementul provisoriu octroatu in an. 1866 priu in decretu sui fostei Locotenentului dominei de base a lucratilor sale, si numai iu spre scientia si multismisie de natura provisoria ali acclusi, cu totindu'ta place a presupune, ca lucrariile a-societati literarie dupa definitiva sa constitutore vor fi siutate si sperate sub orice si sistema gubernamentalu de orice iniuriu si de totu valurile politice si eferme, precum statul romanesco incu va sei respinge orice amestecu care s'ar puteti ougeta din partea a-societati in afacerile regimului si ale statului, prin dreptul suveranu ce si-a pastrata de a dea si denega societati inalta aprobare. Mai in scurta, societatis lite-

rasia presupune, cumca intra marginile ce'si va trage in assasi prin statutele sale, siu ca societate literaria (biologice), seu ca a demia de scientia, independentu ei va fi scutita si sparsa pentru totu vitorul. Ajutorul materialu pe care statul romanesco va ofisi o calo a intinde a-societati institutiuni scientifice in favore culturei mai naite nationale incu nu invelui in sine si nici nu felu de obligatitudine a societati in generu si a membrilor ei extra regim, ci a-societati se va indestul in dreptul de supren a inspectiune cuvenita lui din nistru se preste orice institutiuni patriotic, va ave inca si satisfactioane, ca a datu siitoru governo limitrofe sublimiose exemplu, pentu ca si acesea se concurga cu ajutorul materialelor in infinitares de scolile si de societati scientifice pentru cultivarea limbii noastre nationale si a scientelor in totu celalte provincie locuite de roman.”

Bucuresti, 20/8 Aug. 1867.

Dupa o discusione scurta societa propunere tu primu cu voturi unanime si intretinute la protocolu ca document.

— „Romulanu” mai publice din Monitorul Romanei ormastorie:

„In urma votului constituentei, vota sanctuionat de Altet'a S'a principale domitoru, prin care s'a scordata mai multora straini filo-romani mares naturalizatiune, d. Stelian Golescu, ministru trebilor straine, a primu deja delu unu din diori urmatorule epistole:

Domnule ministru!

Intendente me dint'una lunga voiajui am gescut la Parisi epistol cu care me onorati si eliasa deosebita favore ce mi acorda reprezentantea nationala si Altet'a S'a Principele Romaniei.

Pucinu ce am putut face in interesul unei atate de frumose cause, merita ore una deza de inalta distinctione?... Prin anima si devotamentul ce sunu pentru tiera domniei vostre nu' me credu nedemnat de diusa.

Permiteti mi, domnule ministru, a depune in manu domniei vostre omagiale recognoscintie mele, usorile mele, caldorile si sincere pentru a-societa jona si atatu de interessant patria.

Sum, domnule ministru, cu atesiamintu neclintit ce de multu v'nu am inchisito.

Ala dvstre
pre plecatu si devotat servitor,
Z. Michelet.

Paris, 25 Iuliu 1867.

Crediu ca naturalisationea romana nu' esclu in nimici drepturile de cetatuian francez u' ce potu parasi.

Domnule ministru!

Ama u' ve face scuse penitra ca respondu asia de tardiu la epistolu binevoitorie ce mi ati scrius, informandume de onores ce' lui facuto Romanu's acondamnarea naturalizatiunea.

Lipsiescam din Parisu de patru luni, candu a-societa epistol a sositu la mine si factorele n' alesso' la portarula meu. Dore' sfandu prin unu avu posterioru, ca se gasiesca una scriere pentru mine la postu, am reclamat pe data.

Onores ce' mi facu principale si parlamentu Principatelor Unite expresiunile magistratorelor cuiu incovici favora ce' mi da indigenatulu romane, me misica forte aducu. N'amu avuta celu meritul de a spera de timpru in vitalitatea nationala a Românilor, dera me temeu, fiindu deja betrana, de a murii inainte de a vedea indeplinirea urarilor mele. Dumnezeu si Romanu' s'au grabit de a intrece sperantile mele si le multimesecu din fundule smize.

Este forte dulce, credetinde, domnule ministru, de a me puteti felicita de a-societa regeneratiei nationala impreuna cu domnia's vostra, unu din Romanii care a contribuitu mai multa la a-societa.

Espriamte, ve rogute multismisire mele principale si adunarri nationale. Spuneti Altet'a Sale catu me simius onoratu de a fi, prin dreptul meu de cetate, supusul unui Principale care a fostu totu deuna, si la timpu, patranditoru si corsigioso.

Primiti ascurarea celei mai distinses si mai aseptu consideratiuni din partea prea fideliu' lui vostra compatrioto. St. Marc Girardin.

Domnule ministru!

Epistol ce mi ai facut enoresa a mi scrie a fostu adresata la Paris. Dupa o'recare intarziare ea a fostu transisa in Elvesti' si din a-societa

cauza am fostu silito cu cea mai mare parere de reu, a intăridia respusului meu.

Ondrește ce primește, domnule ministru prin votul reprezentanținei naționale și prin sunținea Aleiei Sale principelui domitoru, îmi este indoiu prețiosă; eu "m' devinesc săcuma trezindu prin manile domniei văstre. Binevoită și organul gratitudinei mele pe lângă adonare și pe lângă Principelul domitoru.

Acăsta dovedă a unei națiuni, care ese din abis și își aduce aminte de se căciu și credioții înținși și în destepărea sesiunilor momentu; nu ondru numai pe acela care este obiectul ei, este stăsta nebătă și bunetate animei poporului român.

Primesc, domnule ministru, cu recunoștință scăzută dovdă în limitele în cari se acordă, cu prescripționile codului francez, în materia de naționalizare francesă.

Déacă se va prezenta ocazie de a spara cauza României, astăzi, și fărice de a lupta anca pentru dinsa. Patria domniei văstre renascondă din mărturi cea mai adenea, de temeuri și de speră în totă cauză de pierdere de dreptă și de justiție. Dă domnului că vitorul se pătuță tenu pentru voi și pentru decedentul văstru fizică din promisiunile ce prezintă contințe.

Anu ondore de a să, domnule ministru,

Alu domniei văstre,
prea plecată și supusă servitoru,

E. Quinet.

Paytaux (Canton de Vaud) 30 Maiu 1867.

Domnule Ministru!

Asta primulă la 2 ale corentei, scrierile pio care îmi comunicăți oficiul deosebită onoare ce adunarea romana și Aleia S'a Principele domitoru, a binevoitoi a mi face; cea danteasă votându pentru mine drepturile de mare naționalizare, și principalele sancționându acăsta înaltă distincție.

Vin, domnule ministru, a ve exprime recunoștință mea cără adunarea națională și cără Aleia S'a principale Carolu. Ve rogu, binevoită a prezinta în acăsta ocazie Aleia Sale, prea respectuoșele mele omagie. Permiteti mi, domnule ministru, a oferi și domniei văstre mulțumiri cele personale.

In privință distinsiei onore ce îmi este acordată impreuna cu alte persoane ilustre, n'șm de cato uno regretă, acel de a nu o merită prin servitul mai eficace. N'äm de cato una singura dorință, aceea de a deveni intrana de mai demna de acăsta onore; d'era credu că cel puțin potu declară a fi un vechi român prin anima, și sub acăsto titlu primeste cu bucuria una nomeata de glorios.

Se intilege că devenindu copilul onei a dovei patrii la care me uileau statele legaturi, nu ințelegu de a spătișe onei mane, Franție, care trebuu se romana pentru mine totdeauna cea deosebită. Acăsta rezerva facuta, terminu, domnule ministru, adresându ve ițote urarile mele pentru scumpă năstră Romania și peatră principale Carolu, ale cărui insite virtuti și nobilie dorințe sunt în genere conocene.

Primiti ve rogu, domnule ministru, asuccordarea respectuoșului meu. P. Bataillard.

Paris, rue Notre-Dame des Champs, No. 41.

14. Maiu 1867.

Domnule Ministru!

Flindu informații printretelegrama diu București cu data 18 Iulie trecută, de votul adunarii constituente ce mi conferea mare naționalizare romana, am telegrafit indată onorabilui meu amicu d. generalu Goleșcu pentru a lu rugă se fia interpretatio meu înaintea adunării.

Vin astăzi, domnule ministru, spre respusul la comunicarea oficială ce ati binevoitoi a mi adresa la 15/21 ale expirării lunii, a ve roga se binevoitoi a interveni pe lângă Aleia S'a Principale domitoru că se primește proînăudita mea gratitudine pentru preînăudita semnă de distincție ce mi s'ă conferăto, și care mi permite de acuma înainte de a me sunu într'adeveru fiului acestei Români cu care mo lăză statut de vii și statu de vecchi simpeti. Din diu, vor fi in curențu noapredicase azi, — în care am pusu pîtorilor pentru antea ţra po acesu pașment ce trebua se fia pentru mine una două patria, mari schimbari său facuto, naționalizate

romana a careia existenția abia era banuită la dină epoca, și dobendută loculu seu la lumină sărelui. Putea voia trai indeșteptă postură a vedé România strălucindu în afara și edificiul redicat prin pacientă și generoșe silințe încoronat de succes?

Primiti, ve rogu, domnule ministru, adonarea respectuoșului meu devotamente.

Ubi c'ini!

Parîu, 20. Maiu 1867.

Incordările cele neleali ale unor separatiști din România nordică totu numări incetează a egita; și amănău adunarea senatorilor și deputaților moldoveni protejată la Românu; pre 25 Augustu si, în totă ca chiară și reprezentanți orășinu acesta închisul și' una ascemenea adunari separatiște și cei mai multi senatori și deputați o desprobato; totuși nu se asiduă de mancarime ca mare a planurilor loru separatiști.

D. Constantino de Hurmuzachi se descorepse în „Românu“ prin un'a telegramă, ca scopul congresului dela Românu este suborsu unu protocol, proces verbalu, prin care se se obligă senatori și deputați moldoveni a merge la București, audea a impede că funcțiunile corporularu legislative pana candu nu se vor indeștepta domnișorii Moldovei, cesa ce audu dia gură deputaților Moldovei, cesa prea multă mai mulțor persoane onorabile.

P. Balzach. N. Cesar Astan au demintit de pesi'a de sunu, numindu calumnia pură și graito inventata.

Acum D. Constantino Hurmuzachi le respunde prin alta telegramă cu datul Românu 18. Aug. 1867 astăzi:

Două separatisti declarăti în timpul loptelor noastre pentru unire la 1857, amici intimi și adversarii noștri, favoriti și cainicamilor Tarcosii, Teodora Balsiu, și Vogoridu, colaboratori și nepartenitorilor diarii să separatiștilor, amici politici ai lorur N. Istrate, Vasile Dragici, Ghita Camilan, dñi Gregorius Balsiu și N. Ceauru Aslanu au cetezato a dice în mai multe diarie ce depesi'a mes cără diariul „Românu“ contiene una colomnă gratuită, isocăduță, apărându onorabilitatea dñi N. Rosnovanu, carele nu este capabile d'ne nega faculțu publică de mine. Mai apeluz la testimoniale mai multor persoane fără onoreabile, la testimonialelor Logofatul Costache Sturdza, Pașcu direcțorelor nouajă gimnaziul din Iași, Dimitrie Gherghel fost membru să curiu de apel, și Alexandru Hurmuzachi, membru adunară literaturi romani din București, și al camerei deputaților dacăstului Bucovina's caruțu erau prezinti, candu d. Rosnovanu mi-a declarat că secolu congresului de la Românu este acela retinut prin telegramă me cără Românu. Totu se astăndorii au auditu via discussione ce a urmat în privință acăsta între mine și domnul Rosnovanu po cări eu și iște me Alexașandru, că vecchi cunoscute și amici și familiile, l'am combatuto cu multă energie și vivacitate; și ori cine cunoscă antecedențele separatistice ale lorur Grigore Balsiu și N. Aslan din 1857, nici mai pote avé indoiula preo scopulu congresului de la Românu. Aserționea ridiculo, că d. Rosnovanu, siefulu și patronulu miciei fractiuni politice din Iași, siefulu carele a pus la dispozitionea nerericitorie cause ce sustinene nu nemai pene și totă activitatea se, ci si pung'a se, ces mulțu exploata, n'ă fostu consultatu asupra intrunelor, voia puté de crediare nouajă stiu și calomonișă împătrare ce fac vecchi separatisti, instrumentele cainicamilor turcesci, mie, celo ce amu fostu și voia fă pană la mărtu onestu. Trăiesc unirea! Trăiesc Carolu! Péra separatismul că fumul manstu de ventu! Trăiesc România nă se nesperătă!

Solitar! C. Hurmuzachi.

P. S. Domnul Balsiu se nu nite ea suntem vecini și cunosc fără bine motivele si faptele ori l'au impeditato a merge la camera.

Sapienti pașca!

D. Emanoil Crețulescu e denumită reprezentantă alu României la Parisu. — La congresul statalnic, ce se tiene la Florentia iocă să trăim unu reprezentant alu României.

Cronica externe.

Conjuncturile dijalistice despre rezultatul conveniei Sovierinilor în Salisburgu înțentionate batu totu la incheierea de o strânsă alianță. Noi credem, ca de aici nu pre faci, totu se lucha pentru formarea confederatiunii statelor Germaniei de sudu, cu Austria'n frunte, demandare lini'ul Mehlui de lin' de separație inter ambele confederatiuni, ceea ce se venea insinute resbelulini cu altu trecut și Franciei, care midicloie, se se lasă usia deschisa și în tractatul de Pragă pentru astăză ceva; éra caca' orientala și a naționalitătilor de a se remăne mai secreta totu nu se obieștele cele mai serioșe conversari, dimpreună cu slantia pruso-rusescă. Cine nu credea, ca în telierea dela Gastein între imp. Austria și reg. Prusia nu va fi una sigură de alianță și pace milenaria, și se totusi și nouajă începutul unui resbelu nicioțor. Evenimentele voru documentă, déca său' alianța a reposat spre a numai relievă. Prusianul totu armăea pr' sub mană, și fortifica cetățile din provinția române. Se adeu ca va vizita Moscova. —

In Spania' inca se lătiesc resculare prin apărătii mai multor bande. —

America' a indreptat o nota serioșă catu în Pôrtă în cau'a Candie, prima'data candu se amesteca' si' America' în causele europeene, pôte că sunu de cordialitate cu Rusia. —

Mal nou. Între ministerioru din Viena și Pesta' s'a ivită o diferință: vigiliile finanțarii ungarești confiscașă la granită' serbo-astrișca vreo 72 tunuri de celă străză trimise din Berlinu la Belgradu. Regimul maghiar repreză acăsta la Viena, de unde primi rezponce, ca straportare acăsta se aplasidă incă în anul trecut, cando se si comparsera. Cateva dile după aceea mai descorepse maghiarii trămitere de 9000 pusei cu acu totu din Berlinu pentru Belgradu și regimul maghiar nu vré să-lăsă liberă. — Dñe ministeri' a intr'o monachie femei și potu dă in capu. —

Novissimum. Salisburgu 28 Aug. Se dice, ca incheierea unei alianțe devocandata defensive se pôte primi și faptă complinits. Ospitii imperiale voru calatorii mane. Tel. H. Ztg. —

Nr. 290/of. prot. 1867.

CONCURS U.

Statuine adjuncțiile de docente la sođa' normale gr. cat. din Orășau, devinându vacante, se publică prin acordul a concursu cu termenul pana la 20 Septembrie cat. nou a.c.

Enrolamentele impreună cu acăsta statuine sunt următoarele:

1. Salariu anuale de 200 fl. v. a. și anune: d. v. a. din fondul preventorul adusădestinatul regimului de granita românu 1, er' din fondul muncitorul acăsiu regimentu.

2. Pausialii de cortișu 30 fl. v. a. pr' anu.

3. Orgii □ lemne de focu.

Doritorii de a ocupa acestu postu au de a produce următoarele documente: a) carte de bozețu, b) testimoniile despre absolvențe studiilor preparandale, despre anii servitului, cum și despre destinație dovedită în apărarea de pana aci în carieră' învestitorălișca, c) băsimoniști portăres păpădut moral și politica.

Concurrentul la susținutul postu, pana la termenul de 20 Septembrie c. n. a. c. de aici asternă la subnumita oșcia' protopopeșcu concursulelor, procura Venerabilă Consistoriu. Metropilitanu gr. cat. din Blasius.

Aceli concurrent, cari, pre lungă celealeale răsuflări, voru documente și cunoscință' limbă patru, se voru lăsă în desobisire considerabile.

Dela oșcia' protopopeșcu gr. cat. alu Sibiu, că inspectorat districtual de scoale gr. cat.

Sibiu în 16 Augustu n. 1867.

Ia noaște R. Y. Rusu m. p. protop. gr. cat. alu Sibiu, că inspectorat districtual de scoale gr. cat.

Cursurile la bursa în 20. Aug. 1867 sta asigură Galini imperialici — — — — — 5. 6. 26 v. r. Augsburg — — — — — 122 , 75 .

Ediția: Ca tiparul lui JOANE GÖTT și fiu HENRICU,